

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA:

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona. Félre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz: 9.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Telefon sz: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belkőzp-utca 33-ik szám.

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyitltéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A főispánok szennyese.

Felette rossz idők járnak a főispánokra. Alig mulik el egy nap, a melyen egyik-másik főispán viselkedése ne keltsen ugynevezett kinos feltűnést.

A legújabb eset hős Svastits Benő, Zalavármegye főispánja, kinek „eseteit” csak a közel napokban szellőztették meg. Ennek az előkelő állású férfinak az ügyét most azzal akarják szépitni, hogy ő még azelőtt beadta lemondását, mielőtt az ő szennyését nyilvánosan meg szapulták volna.

Szabadelvű felfogás szerint ez a körülmény épen elég arra, hogy a tény maga enyhébb bírálat alá vessék, vagy is, hogy a piszok szebb legyen, mint a milyen a valóságban.

Már is kigyót-békát rákiáltanak Csaszán József ügyvédre és Zala vármegyei bizottsági tagra, hogy „a millemium küszöbén” ismét egy főispánt leplez le, aki még ma valóságos főispán és minden jel szerint meg sem kapta a kék ívet, melylyel — saját kérelme folytán nyugalomba vonulhatna. Ebben az esetben is jött egy igen önzertes Nyilatkozat, csak olyan, mint a Miklós Gyula. Svastits abban a följelentőt becseléstérsi és rágalmazási pörrel fenyegeti, a mi helyén is van, mert az a följelentés az állásába és nevébe kerül Svastitsnak, ha csak a fele, vagy negyedrésze igaznak, a mit a vádló megyebizottsági tag elmond a följelentésében, melyet Bánffy Dezső kormányelnök utján intézett a belügyminiszterhez láthatólag azzal a célzattal, hogy a már is régén érvényesülő tussolásnak további lehetőségét kizárja.

Szörnyű dolgok azok, miket Zala vármegye főispánja ez a vagy önzetlen és igazságot kereső, vagy bosszu által hajtott fia összehalmoz a fölterjesztésében, a neve aláírásával, tehát látszólag az igazságnak minden ismervével az alispánból előléptett Svastits főispán ellen és akármilyen süljön ki a rágalmazási pörből, egy nem igen kétséges, a megyében annak idején épp oly megdöbbentő, mint megbotránkoztató volt, hogy a már alispán korában iszonyúan eladósodott és váltónyargalásokban uszó férfit mégis kinevezték főispánnak, nem törődve a következményekkel, melyek ma már undorító alakban jelentkeznek a földadás szerint.

A vádak, melyek a följelentésben foglaltaknak, nagyjából a következők: A főispán rendetlenül, sőt hűtlenül kezelte a megye vagyonát és annak jövedelmeit, kihasználja az alatta levő tisztviselői kart, melynek nagy részét váltókötelezettséggel terhelte meg, ellenértékül hivatalokat, előnyöket, címeket osztogat és szerez meg, a megye tehetősebb kereskedőivel, földbirtokosaival váltókat giráltat, perek, végrehajtások alatt áll, a butorait árverésen megvásároltatja, a felesége nevére, választási pénzt tulajdonít el és emellett könnyelműen él, háromszorosát költi el a jövedelmének.

Mindezt adatokkal, nevekkal tarkítva jelenti a miniszternek a vádló megyebizottsági tag és aztán levonja a következtetést, hogy ez a főispán nem teljesítheti lelkiismeretes pontossággal az 1886. évi 21-ik törvényzikk által reá ruházott ellenőrzési és felügyeleti kötelezettséget, „mert hiszen az ő felfogása szerint az alispán, főorvos, polgármester, megyei ügyész stb. elsőrendű feladata nem a hivatali kötelesegeknek pontos teljesítése, hanem az, hogy a főispánnak pézt adjanak, váltókat giráljanak és adósságait kifizessék.”

És ezen az alapon azt kéri a följelentő a belügyminisztertől, — hogy Svastits Benő zalavármegyei főispánt vagy azonnal helyezze nyugdíjba, vagy indítson ellene fegyelmi vizsgálatot és tétessze tüzetes vizsgálat és leszámolás tárgyává a megye által kezelt összes

alapokat azok közt a nemesi pénztárt is 1878-tól kezdveamióta azok Svastits Benőnek részint mint alispánok, részint mint főispánok rendelkezése alatt állottak.

Ez a kedélyes előterjesztés és megokolt kérés kelt 1895. évi december hó 22-én és ma, körülbelül negyven nap után kerül nyilvánosságra a nélkül, hogy a nyilvánosság még most is tudna valamit az erélyes Perczel Dezső intézkedéséről, ki a tárczája fölötti képviselőházi vitánál ugyancsak erélyesen védelmezte a főispánokat — szóval. De nem ez volna-e a védelem helyes módja, és nem várhatóak-e első sorban a tisztességes főispánok, hogy azt a vármegyeszerte alacsony dolgokkal vádolt zalai főispánt vagy tisztázza a gyanu alól, ha van reá lehetőség, vagy pedig mentse meg az általa oly melegen védelmezett főispáni kart az a fajta kollegától, a ki csak gyalázatot halmoz a magas állásra és szégyenletesen kompromittálja épen magát a kormányt, melynek a főispánok bizalmi emberei.

Érthetetlen, hogy mire vár ez ügyben Perczel Dezső. Negyven nap alatt az özönvíz elpusztította a világot, és a magyar belügyminiszter nem tudja negyven nap alatt vagy tisztázni az ő bizalmának hordozóját, vagy pedig elpusztítani a méltatlan főispánt.

Politikai hírek.

Fenyegetődzés. A „Pesti Napló” írja: Meddig tart a budvetgita? Az első felelet a kérdésre nyilván az, hogy: beláthatatlan. Az általános vita eltartott három hétig, az apró tárczáké két hétig, a belügy fölött teljes egy hónapig vitázott az ellenzék. A kultusz most van tárgyalás alatt, de a mai negyedik napon még bele se melegedtek a személyi járandóságokkal kapcsolatos nagy egyházipolitikai problémába. Hátra van még a kereskedelem, földmívelés, igazságügy, honvédelem, pénzügy, a budget-fedezet, az appropriáció. Ha az ellenzék kitart a mostani munka-temponál, nyolcz hónap előtt nem remélhetni a költségvetést. De van a vitázás kérdéseire egy felelet: a kapuzárás. S biztosíthatjuk az obstruáló ellenzéknek, hogy a máris hosszúra nyúlt budgettárgyalás ily módon hamarabb érhet véget, mint a farang, melynek bolondját az ország drága pénzén eddig járták. Hushagyó kedé könnyen mandátum-hagyó kedé változhat s aztán következik sok bűnösre a nagybőjt a barmvázó szerdával.

Kiegyezés és delegáció. Mint Budapestről írják az osztrák és a magyar kormány közt még fenforgó nézeteltéréseket a március végén Bécsben befejezendő kvóta-tárgyalások fogják kiegyenlíteni, mivel mindkét kvóta-bizottság előtt, a midőn márciusban megkezdik működésüket, teljesen kész statisztikai anyag fog fektüdni. Az osztrák-kormány nagy jelentőséget tulajdonít annak, hogy a kiegyezés iránti tárgyalások már májusban befejeződnek, — mert május közepén akarják megkezdni a delegációk ülésését Budapesten. — A delegációk összehívásának időpontját végérvényesen a március elején tartandó minisztertanácsok fogják megállapítani.

Megsértett király. Mint Brüsszelből írják a belga kamara szobati ülésén hallatlan botrány történt. A szocialisták ocsmányul inzultáltak a királyt. Demoblon képviselő azt mondta, — hogy a király elaljasítja a maga feleségét a párisi félvilági hölgyekkel. Erre a nyilatkozatra iszonyu zaj és mozgás támadt, — végül a ház utálatát fejezte ki a sérelem felett.

A kiegyezés.

Budapest, febr. 9.

A „Budapesti Hírlap” kormánypárti körökből a következő szenzációs jelentést teszi közzé, mint a mely feltétlen hittel érdemel:

A kiegyezési tárgyalások a magyar kormány előékenysége dacára, minden pozitív eredmény nélkül végződtek az egy bankérdést kivéve.

Bánffy Dezső báró újvi beszédében s azóta már többször célzást tett, hogy a kiegyezés megújítására vonatkozó előterjesztések még a tavasz folyamán a parlamentek elé kerülnek. — Ebből azonban most már nem leszen semmi. Márciusban újra megkezdődnek a kiegyezési tárgyalások, melyeknek ez új fázisában előreláthatólag a kvóta-arány leszen döntő-momentuma.

Az pedig hiru reménykedés, hogy a kvóta százelékre nézve meggyezés jöjjön létre köztök. Májusban összeülnek a delegációk. A magyar kormány őszel és pedig alkalmasint októberben minden valószínűség szerint erendeli az új választásokat.

Tehát őszel sem lehet megalkotható a kiegyezési mű. Illetékes helyen, mint esetleges utolsó remediummal máris számot vetnek azzal az eszmével, hogy az érvényben álló kiegyezést legalább egy évvel egyszerűen meghosszabbítván, kiegyezési provizóriumot alkossanak.

A Pulszky Károly ügye.

Budapest, febr. 9.

A B. H. írja:

Mindig több világosság kezd áradni abba a homályba, mely Pulszky Károlyt, az országos képtárat és az olaszországi képvisársalásokat hétfő óta elöntötte. Ma már bizonyos, hogy nagymértékű visszaélés történt itt az ország pénzével, visszaélés minden formában csempészett, jogtalan vétel, csalás és kijátszás formájában. Egy nem bizonyos még: a Pulszky Károly egészségi állapota: igaz-e az, a mit magánorvosok bizonyítványa állít és örlt-e csakugyan a szerencsétlen direktor, vagy pedig összeomlón feje fölött manipulációnak gyöngye vára, maga választotta az öngyilkosságnak ezt a különös formáját.

A mai nap eseményei: a kiváló német szakértőnek, Wlassics miniszter koronatanu-jának, Bode-nak nyilatkozata a Scarpa-képtár értékeléséről, az első külföldi hitel-letér megjelölése a képviselőházban, hitelesítés a Scarpa-képtár híres árverésének, Pulszky lassankint kiderülő egyéb, apró visszaélései, s a szállongó hírek az ellenzéki képviselők forrongásáról. Híreink itt követke-
znek:

„Eine Bilder-Leiche.”

Bode Vilmos tanár, a berlini muzeum igazgatója, a kire Wlassics miniszter is hivatalozott a Várady interpellációjára adott válaszában s a kit ma a világ legelső műértő köz számíttanak, Bolgar Ferenc orsz. képviselő kérdéseire válaszolva, levelet írt neki, a melyben vannak érdekes adatok a Pulszky ügy által hírhedté vált Scarpa-képtárra vonatkozólag.

Bode Vilmos többek között azt írja, hogy az egész Scarpa féle képtár az elmúlt években mindenféle kínálgattat Európában főképpen Németországban és pedig 100.000 frankért. Ilyen árért nem akarták megvenni sehol. Pulszky pedig Cheigny grófné utján a 100.000 frankért kínált képtárból egy képtér adott 135.000 frankot.

A miniszter hivatkozott beszédében akkor is Bode-ra, mikor azt állította, hogy az a kép lehet ugyan, hogy nem Rafael, hanem csak Sebastiano del Piombo, de ekkor is igen értékes kép. Erre is megfelel most a berlini műértő és azt írja, hogy az a kép semmi esetre sem Rafael, hanem valószínűleg Piombo képe, de annak is igen silány munkája (Az eredeti német levélben Bode e kifejezést használja a képről: eine Bilder-Leiche, szó szerint: egy kép hulla.) ugy, hogy 20 — de legfeljebb 25.000 frankot ér meg. Ha pedig restaurálják a képet, még ezt az értéket is elveszti.

Ugyancsak Wlassics miniszter hivatkozott egy eredeti Tizian képre is, erről Bode egészen határozottan kimondja, hogy a rossz másolat tehát teljesen értéktelen.

A Scarpa-fele képtárral összesen 300.000 frank folyt be s így az egyes eladás révén és Bode megjegyzi, hogy a tulajdonosok briliáns tüzletet csináltak. Persze könnyű volt nekik, a mikor Pulszky egy-két képtárral csaknem ennyit adott.

Hogy Bode állítása a 100.000 frankért kínált Scarpa képtárral illetőleg mennyire igaz és hogy a képtárral itt Budapesten is kínálgatták, azt Leitner budapesti műkereskedő is bizonyíthatja, a kiknek szintén kínálták az egész Scarpa-fele képtárral 60.000 ó. é. forintért.

Az első hitelező.

A képviselőházba ma egy fehér körszalás öreg ur látogatott el. Olaszul beszélt és kérdésközdött valaki után.

A szolgák persze nem tudtak vele boldogulni s az egyik olaszul tudó képviselő segítségét kérték.

— Cavaliere Giulio Sambon, mutatta be magát az elegáns idegen, czillinderét levéve.

— Mivel szolgálhatok?
— Egyenesen Milánóból jövök... most szálltam le a vonatról.
— És kit keres, signór?
— A magyar kultuszminisztert.
— Ah! És miért?
— A pénzemért.
— Tehát ön hitelezett a kultuszminiszternek?

— Nem neki, hanem signór Pulszky-nak, a megbízottjának, a ki képeket vett tőlem és elfelejtette megfizetni.

A hevesen gesztikuláló öreg ur olasz beszéde fölűnést okozott s a képviselők összecsoportosultak körülötte.

Kislát, hogy cavaliere Sambon egy híres milánói műtárus-cég főnöke, a kinek a corso Vittorio Emanuele-n, a 37 szám. alatt van a boltja, melynek rendes látogatója és vevője volt Pulszky Károly. A Scarpa-képtárat is ez a tiszteltemelőtő öreg árvereltette el, ő kapta a perzenteket s nem lehetetlen, hogy neki is része van az áraknak abban az örületes magasságban, a melyeken Magyarország egy csomó rossz, átfestett képet és másolatot szerzett.

Cavaliere Giulio azonban most a pénzét hajszolta. Utolsó együttlétük alatt Pulszky Károly 17.895 lírával maradt adós. Azaz hogy nem is Pulszky Károly, hanem az országos képtár igazgatója. Mert az ő személyében a magyar államnak hitelezett a milánói kereskedő. Pulszky azt mondta neki, hogy a műtárgyak, a melyekért adós maradt a magyar szepművészeti muzeum számára veszi. Vett pedig olyan dolgokat, a melyeket egyáltalában nem számhatott a muzeumba, mert oda nem valók.

Pulszky előzőleg is vásárolt tőle 10000 líra erejéig képet és azt ki is fizette, most azonban adós maradt és januárius elején kellett volna fizetnie. Giulio lovag hasztalan várta a pénzt, irt telegrafált Pulszkinak: mine hiába. Most pedig bombaként lecsapott Milánó műtárusai közé az a hír, hogy Pulszky megörült és az örültek házába vitték, Giulio lovag menten vonatra ült éjjel nappal utazott Budapest felé, hogy megmentsen, a meny-nyit tud a pénzéből s most itt van, a magyar képviselőház folyosóján, nagy gyönyörűségére a kormánypártnak és ellenzéknek. A minisztert a hivatalában kereste, de a miniszteriumban azt mondták neki, hogy a Házban van. Hát ide jött.

A képviselők kíváncsian nézegették az o'lasz urat, a ki egy látszik, csak az első fecke, mert — mint a folyosón tréfálkoztak a többi rászedett műkereskedő külön vonaton érkezik.

A képviselők nem mulasztották el az alkalmat, hogy ki ne kérdezzék Giulio lovagot, milyenek azok a híres képek, melyeket Pulszky vett, kivált a Sebastiano del Piombo képe érdekelt őket.

— A kép nagyszert — mondotta az olasz, a ki eladta.

De nem találták soknak érte a 135.000 frankot?

— A mi ezt illeti — mondotta az olasz — mi ott Milánóban elámultunk, mikor meghallottuk, milyen rengeteg árat adott Pulszky illetőleg Cheigny grófné a képtér.

— Ismerte-e Cheigny grófnét? — kérdezte Lukács Gyula.

— Ismertem.

— De hiszen az nem létező személy.

— Kérem, én beszéltem is vele, igaz, csak egyszer, az árverés alkalmával.

Ezután Wlassics közoktatásügyi miniszter fogadta az olaszt. A miniszter, a kit valószínűleg nagyon kellemesen lepett meg a folyosói vendég fölűnése, Giulio lovagot követeltelével Szmezsényihoz utasította.

Cavaliere Giulio Sambon el is ment az illető urhoz. Előtekelt szándéka, ha ki nem fizetik, pert indít a kormány ellen, mert ő nem Pulszky-nak, a magánembernek, hanem a magyar állam tisztviselőjének és a magyar kormány megbízottjának adta el a képeket.

Cheigny grófnő.

A folyosón levő képviselők érdeklődését mindjebban fölkellette a bőbeszédű olasz, a honatyákat legjobban az izgatta, hogy ki lehet Pulszky barátja, a titokzatos Cheigny grófnő. Sambon fölvilágításul elmondotta, a mit tudott róla.

A grófnő 30—35 éves, szőke, sem nem szép, sem nem csunya asszony, a kit miut írásból konstalták, nem Cheigny-nek, hanem Cheignyének hívnak.

A boulevard Preire-en, Páris legelegán-sabb részén lakott hát Pulszky barátja, a kiről Sambon nem tudta, megmondani asszony-e, vagy leány. Budapesten különben ma azt beszélték a grófnőről, még pedig igen jól értesült helyen, hogy azonos Cléo de Mérode-dal, a híres párisi demi-monde-dal, a ki miatt Lipót belga király most összevezett feleségével.

A grófnő társalkodónője Nizzából jött Milánoba, s a Hôtel de Rome első emeletén fogadott nagyuri szállást. Már Nizzából bejelentette, hogy részt akar venni a november 14-én kezdődő árverésen, s bankárjaúl Bellin-zagi milánói bankár nevezte meg a ki azonban megbízóját nem ismerte. A milánói műkereskedők — köztük Sambon is — erre táviratilag tudakozódtak a grófnőről, s Párisból azt a feleletet kapták, hogy ott eddig leg-szerűsebb körülmények között élt. A miter-mészetesen nem nagyon emelte hitelét Miánoba.

Alig, hogy a grófnő megérkezett Milánoba, magához kérészt néhány műtárus, s ezek akkor már nála találták Pulszky Károlyt is.

Az árverés.

A Scarpa-képtár, mint a hagyatéki többi része is 7—8 örökös között oszlott meg s mivel ezek hiába kínálták fűnek-fának a galériát, pénzre lévén szükségük, végre is árverésre került a dolog. November 14-kére volt kitűzve az árverés s 15-kén délután került a kalapács alá a hamis Rafael, az átfestett Sebastiano del Piombo.

Cheigny grófnő, aki az első napon nem mutatkozott, a második napon Pulszky Károly kíséretében megjelent Sambon csarnokában, a hol az árverés folyt. A híres, vagyis inkább hirdett képhez érve azt 70.000 lírányi kikiáltási árral kezdték árverezni, a mire a 71.000 lírárt ajánlott.

A párisi Louvre képviselője erre kijelentette, hogy ő is árverezni akart, de most eltávozik, mert 71.000 líra olyan hallatlan ár azért a képtér, hogy a kormányával szemben nem vállalhatná el a felelősséget. A Cheigny Pulszky pár azonban vigan árverezett tovább s a mások különösen — látszik — Sambon segítségével fölhatották a képet 100.000 frankra. Richter londoni ágens egy Mundt nevű angol magánzó nevében 101.000 lírárt ajánlott. Sambon azonban az árverező kijelentette, hogy 100.000 lírán fölül csak 5000 líránt lehet emelkedni. Richter erre 101.000 lírárt ajánlatát visszavonta és eltávozott.

Nem ugy Pulszkyék. Cheigny grófnő aztán már nem is szolt, csak a lorgnette-jével intett az árverező felé. Minden ilyen lorgnette-intés 5000 frankjába kerül a magyar államnak.

E másik olasz lovag (az cavaliere általában homályos szerepet játszanak ebben a történetben), cavaliere Beniamino Crespi segítségével eljutottak így 135.000 frankig s ezen az áron Cheigny grófnő maradt a kép.

És most — megfesteni való kép — a jelenlevő Scarpa-örökösök közt iszonyu rettegés támadt, hogy megtudja-e fizetni a nagy összeget az ismeretlen grófnő, a ki Párisban a legszerűsebb anyagi viszonyok közt élt. — Összebujva tanakodtak, hogy mit kel-lene tenni.

Cheigny grófnő azonban, aki Pulszky társaságában egy darab időre visszavonult, megelőzte aggodalmukat. Az árverelő asztalhoz lépett és udonatuj olasz ezseken lefette nemcsak a 135.000 lírárt, hanem a Sambonnak ügynöki díj fejében 5%-ot, 6650 lírárt is. A Bilder-Leiche tehát 141.650 lírájába került Magyarországnak Az összes jelenvol-tak bámulták ezt az árt.

A kép azonban csak hosszas vándorlás után került Budapestre. Cheigny grófnő először Burgoise párisi műkereskedő címére akarta elküldeni a Rafaelt s ezt meg is telegrafált a műtárusnak. Bourgoise azonban vissza telegrafált, hogy neki ne küldjék a festményt semmi köze sincs hozzá.

Ekkor aztán a nagy ládát földadták Cheigny grófnő címére Párisba, Boulevard Pereire, 164. Csak onnan került később a kép az Akademia palotájának második emeletére.

Eötvös kitérése.

Alig vonult el Giulio a folyosóról, új izgalom támadt: híre kerekedett, hogy Eötvös Károly fölázadt a kormány ellen és hét-főre iszonyu számadással fenyegetőzik.

A hir igaz volt, Eötvös ott menydörgött a baloldali folyosón körülveve nagy rajképviselőtől és ujságírótól és előtte állott, a haragos Akillest csittgatva, kéréleve Magyar országot kultuszminisztere.

Eötvös azért akar hadat indítani a kormány ellen, mert a Pulszky-ügyet, az országos képtár és a képvisárt vizsgáló kommisszóban benn van, sőt a vizsgálatot vezeti, Peregriny, az országos képtár titkára, a ki nemcsak hogy a Pulszkyak lekötöleztette, hanem a ki ellen, Eötvös szerint, szintén vizsgálatot kellene indítani.

— Abszurdum addig a vizsgálat, a mig Peregriny a bizottságban van, — harsogta Eötvös.

— De hiszen kívül más nem tud föl-világosítást adni, — mondotta a miniszter.

— Olyan fölvilágosítás, a milyent Peregriny ad, nem ér semmit!

— De kérlek, csak higgadtan beszéljünk erről a dologról.

— De én nem akarok higgadtan beszél-ni... rettenetes botrányt csinálak hétfőn

H I R D E T É S E K.

Sz. 340—1896.

kieg.

94. (1—1)

Pályázati hirdetmény.

Alsó-Fehérmegye verespataki járásban következő állomásokra hirdetek pályázatot:

- 1.) Két körorvosi állásra, a melylyel 500 frt fizetés és 150 frt uti átalány jár.
- 2.) Egy aljegyzői állásra, a melylyel 300 frt fizetés, 30 frt szállás illetmény jár.
- 3.) Két közgyámi állásra, a melylyel 200 frt fizetés, 20 frt szállás illetmény jár.
- 4.) Két szülésznői állásra, a melylyel 50 frt fizetés jár.

A körorvosi székhelyek Bucsum és Abrudfalva. Az aljegyző székhelye Bucsum, illetve a jegyző jelenlegi lakohelye.

A közgyámnak székhelye Bucsum és Abrudfalva, illetve a jegyző jelenlegi lakohelye.

A szülésznők székhelye Muska és Korna községek.

Felhívtnak mindazok, kik ezen állások közül valamelyiket elnyerni óhajtják, szabályszerűen okmányolt folyamodványukat hozzám **flyó évi márczius hó 10-ig** annál is inkább adják be, mert később érkezett kérvényeket nem veszek figyelembe.

A választások következő sorrendben fognak megtartatni:

I. Az abrudfalvi körorvos és az abrudfalvi közgyám választása **flyó évi márczius hó 11-én d. e. 10 órakor** fog megtartatni Abrudfalván, a község házánál.

II. A bucsumi körorvos választása **flyó évi márczius hó 11-én d. u. 4 órakor** fog megtartatni Verespatak nagyközség község házánál.

III. A bucsumi aljegyző és közgyám választása **flyó évi márczius hó 12-én d. e. 12 órakor** fog megtartatni Bucsum község házánál.

IV. A kornai szülésznői választás **flyó évi márczius hó 12-én d. u. 3 órakor** fog megtartatni Korna községben, a községi előjáró házánál.

V. A muskai szülésznői választás **flyó évi márczius hó 13-án d. e. 10 órakor** fog megtartatni Muska községében, a községi előjáró házánál.

A megválasztottak kötelesek állásukat azonnal elfoglalni.

A verespataki járás főszolgabírájától.

Verespatakon, 1896. évi február hó 6-án.

Imreh Károly,
főszolgabíró.

Sz. 626—1895. v. h.

93. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a tekei kir. járásbíró 1895. évi 1982. polg. számú végzése következtében Szilágyi Károly ügyvéd által képviselt n.-nyulási g. kath. egyház és társai foglaltatott javára Muntján Blásiu (László) és neje ismeretlen tartozkodók ellen 38 frt 10 kr., 49 frt 88 kr., 85 frt 23 kr. s jár. erejéig fogantatott biztosítási végrehajtás útján lefoglalt házi butor, buza, kukorica, lóher és több ingóságokból álló tárgyak nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a tekei kir. járásbíró 3585—1895. p. számú végzése folytán Nagy-Nyulas községében, a község házánál leendő eszközlésére **1896. évi február hó 13-ik napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében, készpénz fizetés mellett, a leg-többet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Tekén, 1896. évi január hó 23. napján.

BURG GUSZTÁV,
kir. bírói végrehajtó.

H I R D E T M É N Y.

A tordai „Népbank szövetkezet”
rendes évi közgyűlését

1896. évi február hó 16-án d. e. 9 órakor
tertandja meg
saját helyiségében

melyre a törzsabettél bíró részvényesek tisztelettel meghívtnak azon megjegyzéssel, miszerint a gyűlésen részt venni kívánók a gyűlést megelőző két napon, u. m: **1896. évi február hó 14-ik és 15-ik napján d. u. 3 óráig** a szövetkezet üzlethelyiségében működő és az igazolványokat kiadni jogosított bizottsághoz törzsabetteli könyvecskéiket bemutatni kötelesek.

TÁRGYSOROZAT:

1. Az igazgatóság és felügyelő választmány jelentése az 1895-ik üzletéről s ezek alapján
2. A zárszámadások és vagyon-mérleg megállapítása és a felmentvény megadása.
3. Négy igazgatósági tag, 5 felügyelő választmányi tag és 15 napibiztos megválasztása.

Torda, 1896. évi február hó 5-én.

Az igazgatóság.

K ő b á n y a i
Király Sörfőző Részvény-Társaság
Erdélyrészi képvisellete.

Kolozsvári főraktár külmonostor-utca 24. sz.

☛ Telefon szám: 323. ☛

Van szerencsénk a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy a „Kő-bányai Király Sörfőző Részvény-Társaság” erdélyrészi képviselét elvállaltuk és

Kolozsvárt, külmonostor-utca 24. szám alatti telken

☛ **főraktárt nyitottunk,** ☛

hol a legkiválóbb sörműsorok negyed- és fél hectoliteres hordókban és naponta friss töltésű palackokban kaphatók lesznek.

Főtörökvisünk oda fog irányulni, hogy a t. cz. vinnéglős urak, vidéki megrendelők és a n. é. közönség legmesszebb menő igényeinek megfelelhessünk és szíves támogatását kiérdemeljük.

Teljes tisztelettel

86. (3—3)

Werner Salamon és fiai.

Kolozsvári főraktár külmonostor-utca 24. sz.

☛ **B I R T O K** ☛

Nagy-Iklódon (vasut-állomás, posta és távirahivatal),

400 hold terjedelmű,

legnagyobb részt szántó és rétből, csinos úri lakkal, számos jó karban levő épületekkel

1896. ápril hóban haszonbérbe kiadó.

Ha szükséges:

gazdasági berendezéssel együtt is.

☛ **Czim a kiadó-hivatalban.** ☛

87. (2—5)

A
Belközép-
utca 2. sz. alatt
a Helfy-házánál lévő
GÁMÁN JÁNOS
ÖRÖKÖSE

KÖNYVNYOMDÁJA

☛ ALAPÍTOTT 1860-BAN. ☛

ajánlja a legújabbban **teljesen modern berendezést** nyert és sokszorosan **megnagyobbított vállalatát.**

Könyvek, folyóiratok, rovatos ivék, falragaszok, számlák, meghívók s bármely irodai nyomtatványok

gyorsan, feltűnő csinnal és elismert szolid árak mellett készíttetnek.

Az összes községi
nyomtatványok
állandó kész-
letben!

286. (41—x)

Matutsek József

— 27 év óta fennálló —

férfi-, női- és gyermek cipész-üzlete

Kolozsvárt, főter 32. szám alatt,

(a volt Hutflesz-féle üzlethelyiségben.)

Megrendelések beküldött mérték vagy lábbeli-minta után — a legjobb anyagból és divat szerint — lehetőleg gyorsan teljesíttetnek.

97. (1—x)

Birtok eladás, esetleg haszonbérbe adás.

Torda-Aranyosmegyében,

Kolozsvártól 2 és fél óra, Tordától 2 óra távolságban, kitűnő közlekedési út mentén fekvő,

☛ **715 kat. hold kiterjedésű,** ☛

7 szobás és azokhoz tartozó mellékhelyiségekkel, árnyas kerttel és nagy kiterjedésű belsősséggel és gyümölcsösökkel, ugyancsak gazdasági épületekkel ellátott, eddig házilag kezelt és teljesen beruházott

☛ **birtok,** ☛

az élő és holt felszereléssel együtt

örökáron eladó, esetleg 1896. évi márczius hó 1-jétől kezdődőleg már haszonbérbe kiadó.

Ertekezhetni **Kolozsvárt, Szentegyház-utca 3. sz. a.**
90. (2—3)

Számtartói állást keres

egy tapasztalt, megbízható gazda

jó bizonyítványokkal főúri szolgálatokból

azonnali elfogadásra.

☛ Megkeresések kéretnek „V. L.” czim alatt

Kolozsvárt, Belkirály-utca 14. szám alatti saját lakására. ☛

96. (1—3)

Könyvvezető,

ki a magyar, német és román nyelvet bírja,

továbbá

kereskedelmileg képzett gyakornok

felvétetik

a Kolozsvármegyei Takarékpénztárhoz

☛ Kolozsvárt, Belhid-utca 2. sz. ☛
92. (2—3)

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy t. rendelésem a

csomagolás kellemetlenségeitől és részben postaköltségektől megkímélendő, az 1810. évben Kassán alapított

kelmefestő és vegyi tisztító intézetem

képviselével **Kolozsvár** részére

Fogel Antal rőfös és rövidáru czéget

☛ **főter 12. s.** ☛

biztam meg, mely czég a **festendő és tisztítandó** férfi- és női ruhákat, függönyöket, szőnyegeket stb. átvesszi és részemre beküldi.

Számos megbízást kérve, maradok kitűnő tisztelettel:

84. (2—3)

HALTENBERGER BÉLA.